

виступають у ролі пасивних слухачів, підпорядкованих директивам викладача;

2). активна - це метод, при якому викладач і студенти взаємодіють один з одним в ході заняття, при цьому студенти тут не пасивні слухачі, а активні учасники заняття;

3). інтерактивна – спрямована на взаємодію учнів не тільки з викладачем, а й один з одним і орієнтована на домінування активності студентів у процесі навчання, організовується з урахуванням включення в процес пізнання всіх студентів групи без винятку. Викладач не дає готових знань, але спонукає студентів до самостійного пошуку, активність викладача поступається місцем активності учнів, а завданням викладача стає створення умов для їх ініціативи.

Отже, суть інтерактивного навчання полягає в такій організації навчального процесу, при якій практично всі студенти виявляються залученими в процес пізнання, вони мають можливість розуміти і аналізувати, застосовувати отримані знання, виконуючі інтерактивні завдання, які не тільки і не стільки закріплюють вже вивчений матеріал, скільки вивчають новий.

До інтерактивних методів можуть бути віднесені наступні: дискусія, «мозковий штурм», рольові, «ділові» ігри, тренінги, кейс-метод, метафорична гра, поведінкове моделювання, контекстне навчання, випереджальна самостійна робота, розвиток критичного мислення, застосування інформаційно-комунікаційних технологій, метод проектів, обговорення відеофільмів та інші.

Таким чином, в умовах швидкого розвитку освітніх технологій, поєднання різних методів і форм організації освітнього процесу, буде сприяти досягненню найбільшого ефекту від навчального процесу та забезпеченню підготовці висококваліфікованих професійних кадрів.

ВИВЧЕННЯ НЕУЗУАЛЬНИХ ПОЕТИЗМІВ ЯК АСПЕКТ ВИХОВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ

К.В. ДЮКАР, магістр, аспірантка

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Останнім часом увага наукової спільноти прикута до актуальних питань виховання студентства, один із важливих аспектів якого наразі лежить у площині формування мовної особистості майбутнього фахівця. Із огляду на стрімкий розвиток науки та техніки не викликає подиву той факт, що мовлення як студентів, так і викладачів активно збагачується інноваційною лексикою. Проблеми доцільності, співвідношення кількості та якості неологізмів у повсякденному спілкуванні набувають особливої гостроти. Добір мовних засобів, насамперед виклада-

чами вишів, має бути ретельним, щоб закласти адекватне сучасним вимогам підґрунтя для формування гармонійної й ерудованої мовної особистості. У цьому контексті варто згадати про поетичні новації, які дають змогу не лише розширити словниковий запас, а й вийти за межі традиційного сприйняття дійсності. Отже, метою нашої роботи є з'ясування місця неuzuальних поетичних інновацій у навчально-виховному процесі технічних вишів. Основну джерельну базу склали такі збірки віршів: «Калина об Різдві» В. Голобородька, «Князь роси» Т. Мельничука.

У творчому пошуку нових форм і значень український поет В. Голобородько спорадично утворює одиниці на зразок **рукавоздача**. Інновація - своєрідний гротескний символ проваджуваних тоталітарним режимом кампаній зі збирання в і без того бідного народу непомірних податків, глузування над абсурдністю дій влади: «“Яка така рука?! / Подивись, скільки безруких ходить —/і живуть. А ти — рука ... ”/ “Коли то буде, пришийте рукав...”/ “Пришити? Пришиємо — бо заважаєш/ добровільній **рукавоздачі** державі... ” / “Товариші, я віддаю і другий рукав - / для перевиконання плану...”». Фіксуємо логіко-семантичну абсурдність поєднання твірних баз (здавати рукави).

У мовотворчості відомого поета-дисидента Т. Мельничука, вірші «Князь роси», фіксуємо новації на кшталт **було-нас-сто-докупи-десять**. Попри особливості написання, ідеться про одне поняття: «чужа вода і дзвін і мур/ чуже повітря у руках/ і з переляканим обличчям камінь/ й сльоза нерідна до грудей/ **було-нас-сто-докупи-десять**/ всі під покіс/ (і оніміло)». Оказіоналізм є ідіоконцептом у змалюванні таборової дійсності. Перебуваючи в засланні, Т. Мельничук зіштовхується з особливим поділом політв'язнів: українців адміністрація розподіляла по бараках таким чином, щоб у невеликих секціях їх було небагато й порівну. Керівники мали на меті не допустити гуртування земляків і витоку інформації за кордон. Семантика похідного пов'язана з номінацією такого стану людини, за якого серед великої кількості інших людей вона почувається самотньою й обмеженою у спілкуванні.

Отже, інноваційні поетизми є однією з особливостей поетичних світів майстрів слова. Форма, зміст і виконувані новаціями функції, безумовно, різняться та пов'язані, насамперед, із метафоризацією лексичного значення, алюзійністю та символічністю віршованих рядків. Використання інноваційних поетизмів у навчальному процесі технічних вишів дає змогу актуалізувати міжпредметні зв'язки, а найголовніше, - допомогти сформувати естетично гармонійну, духовно багату мовну особистість.

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ І ТЕХНОЛОГІЙ